

Ανδρώπινα δικαιώματα στους Βορειοηπειρώτες

Τά συγκλονιστικά πολιτικά γεγονότα της χρονιάς που αφήσαμε πίσω μας, απέδειξαν και στην πράξη την χρεωκοπία ενός ολοκληρωτικού συστήματος, που ταλαιπώρησε για πολλές δεκαετίες τους πληθυσμούς της Ανατολικής Ευρώπης και της Βορείου Ηπείρου στη γειτονική Αλβανία.

Μέσα σε μερικούς μήνες τα προσώπια του Μαρξισμού, Λενινισμού και Σταλινισμού έπεσαν με τον πιο άδοξο τρόπο και άφησαν ιδεολογικά γυμνούς τους λαούς της Ανατολικής Ευρώπης. Τό μόνο μονόφθαλμο Σταλινικό καθεστώς, που μένει σαν μύθος λεκές στο νοτιότερο γεωγραφικά σημείο της Ευρώπης, είναι ένα τσακάλι, που λέγεται Αλβανία και που έγινε κράτος, γιατί τό στήριξαν αυθαίρετα η Ιταλία και η Αυστροουγγαρία.

Οι Βορειοηπειρώτες στό βωμό της Εθνικής Ελευθερίας

Μία ακόμη επέτειος της Αυτονομίας της Β. Ηπείρου (1914) βρίσκει τους ατυχείς αδελφούς μας Βορειοηπειρώτες υποδούλων, στερημένων και των πιο στοιχειωδών ανθρωπίνων και πολιτικών δικαιωμάτων παρά τις τόσες θυσίες, στις οποίες υποβλήθηκαν σε μία εποχή μάλιστα που όλα τ' άλλα Ευρωπαϊκά Ανατολικά Κράτη απαλλάχθηκαν από τον κομμουνιστικό ζυγό και ανέκτησαν ήδη τις ελευθερίες τους αυτές, άλλα ειρηνικά κι άλλα με πολλά θύματα.

Κατά την οριακή λοιπόν αυτή —και για τους Βορειοηπειρώτες— περίοδο, που διανύουμε και μας καλεί να θρικούμαστε όλοι εν εγρηγόρει, για κάθε ενδεχόμενο, ως προβούμε σ' ένα σύντομο και ενδεικτικό «απολογισμό» της μεγάλης αυτής Εκατομής θυσιασθέντων Βορειοηπειρωτών, υπέρ του ανεκτίμητου αγαθού, της Εθνικής Ελευθερίας, κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας και εντεύθεν.

Ίσως τούτο αποτελέσει και «τονωτική ένεση» στην αμβλυνθείσα σήμερα Εθνική συνείδηση μερίδος, τουλάχιστον, του Λαού και δ' των νέων μας, όπως δείχνουμε και κάποια πρόσφατα ερεθίσματα, θετικά (π.χ. Συλλαβτήριο για την Β. Ηπειρο της 11.1.90) και αρνητικά (π.χ. τα συμβαίνοντα αυτές τις ημέρες στο Πολυτεχνείο και λοιπά Α.Ε.Ι.). Τούτο είναι καταφανέστερο, αν αυτά συγκριθούν με τα γεγονότα της Αυτονομίας των Βορειοηπειρωτών τό 1914, όπου, ως Λαός, συμμετείχαν οι Πανελλήνιοι και δ' η σπουδαζούσα νεολαία.

Οι Βορειοηπειρώτες, λοιπόν, αναπόσπαστο τμήμα του Ελληνικού Έθνους, έδωσαν έντονο τό «Παρών» με πρωίσιμους και χιλιάδες θυμάτων, σ' όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες, κατά την 500ετή Τουρκοκρατία τους, αλλά και μετά ταύτα σε ανάλογες εξεγέρσεις, με πρωτεργάτες τους ίδιους ή και από κοινού με τους άλλους ομογενείς, εντός και εκτός της πατρίδας γης τους.

Υπενθυμίζουμε, π.χ., τα θύματα των 30 και πλέον γνωστών εξεγέρσεων των Ηπειρωτών, οι περισσότερες των οποίων συνέβησαν στον Βορειοηπειρωτικό χώρο, καθώς και μερικών εξορμήσεων τους και πέραν αυτού: Στη Μάνη (Σώμα Κροκοδείλου, 1481) και λοιπή Πελοπόννησο, Μεσολόγγι, Αττική, Κρήτη (Σώμα Χατζημιάλη — Νταλιάνη στο Φραγκοκάστελλο, όπου, μεταξύ άλλων, έπεσε ηρωικά και ο Κυρία-κούλης Αργυροκαστρίτης με 98 παλληκάρια, στη συνέχεια δ' και ο Χατζημιάλης με 350 Ηπειρώτες, από τό σύνολο των 385. Μάιος 1828), κατά την Εθνεγερσία του '21, οπότε σε κάθε σχεδόν εστία εξεγέρσεως ευρίσκοντο και Βορειοηπειρώτες με θύματα, στο Λυκούρειο - Εξαμίλια Αγ. Σαράντα (όπου, μεταξύ άλλων, «εζωγρήθησαν» 124 επαναστάτες, φεβρ. 1878), και κατά τό 1912-13, οπότε έχουμε και την Α' Απελευθέρωση της Βορ. Ηπείρου.

Η Εκατομμή όμως θυσιών αιματηρών —νεκρών αλλά και τραυματιών— στη Βορ. Ηπειρο συνεχίζεται και έκτοτε, αφού την πρώτη εκεί-

ΣΥΝΧΕΙΑ στη σελίδα 3

Αυτό τό τσακάλι - τύραννος, ο διάδοχος του αρχιτύραννου Χότζα, που αδιαφορεί επανειλημμένα στις αλληπάληδες καταδικαστικές αποφάσεις των διαφόρων Διεθνών Δικαστηρίων και του Ο.Η.Ε. για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών, αφηνίστηκε από τον ισχυρό άνεμο που έπνευσε και στά Βαλκάνια και ζήτησε από την Αθήνα να στείλει τον Υφυπουργό του επί των Εξωτερικών Σωκράτ Πλάκα, μ' ένα πακέτο προτάσεις, για διαβουλεύσεις.

Μόλις έφθασε ο Σωκράτης στο Υπ. Εξωτερικών, όπως είναι γνωστό και μετέδωσαν και τα μέσα επικοινωνίας, τον περίμεναν δυσάρεστες εκπλήξεις από συγκεντρωμένους νέους και γέρους, μικρούς και μεγάλους, αλύτρωτους φυγάδες Αλβανούς, μαζί με δημοσιογράφους και Έθνους ανταποκριτές, που την ώρα εκείνη παρακολουθούσαν και είδαν να δέχεται δεκάδες αυγά και νεράντζια και να ακούει κραυγές, συνθήματα και τις κατάρες από τό συγκεντρωμένο πλήθος.

Συγχυσμένος και εκνευρισμένος, διαμαρτυρήθηκε, αλλά και συγκρατήθηκε. Προτού, όμως, επιβιβαστεί στο αυτοκίνητό του, έπευσαν οι δημοσιογράφοι και δέχτηκε επίμονες και απαντώντες ερωτήσεις για τό τί συζητήθηκε. Και αφού θρήκε κουράγιο, τόλη και θράσος, δήλωσε: «Η Ελληνική μειονότητα χαιρεί όλων των δικαιωμάτων τά οποία όχι μόνο είναι εγγυημένα, αλλά και κάθε προσπάθεια παραβίασής τους καταδικάζεται από τό νόμο». Και πρόσθεσε: Δεν με διαφεύδουν τά Ηνωμένα Έθνη για τά παραπάνω, αλλά ορισμένοι άνθρωποι που πήγαν στο Ηνωμένο Έθνη, θέλησαν να περάσουν κάτι τέτοια».

Αμέσως, όμως, έπεσε στο κεφάλι του Σωκράτη σαν κεραυνός η απάντηση του Κ. Σαμαρά: «Τό κλειδί για την καλύτερη σχέση σχέσεων μεταξύ των δύο λαών βρίσκεται στο Τίρανα και όχι στην Αθήνα», δηλ. τά ανθρώπινα δικαιώματα ανήκουν στη δικαιοδοσία της Κυβερνήσεως των Τιράνων.

Όμως, αυτή η στάση που μάς έριξε στά μάτια ο φίλος μας Πλάκα, για τό όσα μάς αράδιασε περί της καλής διαδίκησης των Βορειοηπειρωτών, ήταν λόγια της κορβάνιας, αν όχι της «πλάκας» και επισημαίνουμε ότι αν δεν συμμορφωθούν αυτοί και η κυβέρνηση του με τό Εθνικό μας θέμα και με τις επιταγές του δικαίου και της ειλικρίνειας για καλή γειτονία, τότε σύντομα θα πληροφορηθούμε ότι οι τυραννίες δεν είναι μόνιμες, αλλά παροδικές, ανεξάρτητα πόσο πολύ μπορεί να διαρκέσουν. Από τόν κανόνα αυτό δεν εξαιρέθηκαν ούτε η τυραννία των Ναζιστών και φασιστών, ούτε των Σταλινικών, όπως απέδειξαν τά πρόσφατα γεγονότα.

Τά αντικαθεστωτικά κινήματα της Ανατολικής Ευρώπης και των Βαλκανίων που έγιναν τόσο γοργά και ο άνεμος της ελευθερίας που σάρωσε τόν κομμουνισμό στα κράτη αυτά, δεν είναι δυνατόν να αφήσαν ανεπηρέαστο τό τσακάλι της Βαλκανικής, που έχει τό πιο αιμοσταγές καθεστώς από τις χώρες που κυριαρχούσε ο πιστευτός υποκρίτης σοσιαλισμός, ακόμη και αυτού τό τερατόνθρωπου Τσαουσέσκου.

Ο Διεθνής Τύπος, οι αφηγήσεις των τελευταίων Αλβανών φυγάδων, πληροφορούν ότι κάποιες εξεγέρσεις και διαδηλώσεις σημειώθηκαν από τόν καιρό στην Αλβανία, όχι βεβαίως μεγάλες, γιατί λόγω των προληπτικών ασφαλιστικών εκτάκτων μέτρων που πήρε τό καθεστώς, ματαιώσε κάθε εκδηλωθείσα απόπειρα ταραχών.

Η χώρα μας ουδέποτε επεζήτησε τη βίαιη ανατροπή του στάτους κδό στον ευπαθή χώρο των Ελληνοαλβανικών συνόρων, αλλά και ουδέποτε θα στερήσει από τόν εαυτό της την διεκδίκηση των νόμιμων δικαιωμάτων της, πάντα μέσα και σύμφωνα με τις νόμιμες διαδικασίες που οριοθετεί η διεθνής δικαιοσύνη.

Γι' αυτό, αν η Αλβανία θέλει να βγει από τη διεθνή απομόνωση, πρέπει να πληρώσει τό εισιτήριο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στους Βορειοηπειρώτες αδελφούς μας. 400 χιλιάδες ψυχές αποτελούν σήμερα την Ελληνική μειονότητα, πλην των 25 χιλ. φυλακισμένων και των 100 χιλ. κλεισμένων σε στρατόπεδα διαπαιδαγωγήσεως, της Αλβανικής κόλασης, που ηρωικά δέν προσκίνησαν τόν άθεο κομμουνιστή δύναστη και που κρατούν ψηλά τό ιδανικό του Έθνους και τά λάβρα της θρησκείας και υπερηφανεύονται για τη δήλωση του Αντώνη Σαμαρά, τόν πρώτο Έλληνα Υπουργού Εξωτερικών μετά τόν Β' Παγκόσμιο πόλεμο, που ύψωσε την σημαία γι' αυτούς.

Η απόδοση πλήρων απομικών δικαιωμάτων στους 400 χιλ. αλύτρωτους αδελφούς μας αν δεν πραγματοποιηθεί εδώ και τώρα, θα αποτελέσει ντροπή για όλο τόν ελεύθερο κόσμο, που ανέχεται την πολιτική στάση του εξαιρεμένου καθεστώτος των Τιράνων.

Ο Εθνάρχης Βενιζέλος τό 1914 έλεγε: «Αυτό τό μέρος της Ηπείρου περικλείει μία τέτοια εθνική δύναμη, ώστε να παραμείνει Ελληνικό και κάτω από την Αλβανική διοίκηση».

Η πρόβλεψη του Μεγάλου Βενιζέλου βγήκε σωστή, γιατί ο ηρωικός λαός της Βορείου Ηπείρου επί 45 ολόκληρα χρόνια, δηλ. από την εποχή που εφαρμόστηκε τό κομμουνιστικό καθεστώς του Εννέρ Χότζα, πέρασε διά πυρός και σιδήρου. Ο εξαφανισμός του με τό κλείσιμο των εκκλησιών, των Σχολείων, της Ελλ. γλώσσας, της βίαιης εσωτερικής μετανάστευσης, τό Εξέριζμα από τό χωράϊ τους όλων των νέων που τους στέλνει στο βάθος της Αλβανίας, μακριά από τούς γονιούς τους για να γίνουν γενίτσαροι. Γενικά, ο φόβος, ο τρόμος, η καταδυνάστευση, η πείνα και η τρομοκρατία, επικρατούν παντού η επιμειξία, η αλλαγή τοπωνυμίων, η απαγόρευση της ελευθερίας του λόγου, της σκέψης, της ελευθερίας μετακινήσεως εντός και εκτός Αλβανίας και όλα αυτά για να εξαπλωθεί παντού ο Μουσουλμανισμός. Παρ' όλους αυτούς τόσους διωγμούς, τά βασανιστήρια, τις ταπεινώσεις και τά φρικτά μαρτύρια (κρέμασαν ανάποδα ένα γαμπρό μου στο Βρυσερά τόν Λόγγου από συκοφαντία), οι Έλληνες της Βορ. Ηπείρου διατήρησαν και διατηρούν την Εθνική τους συνείδηση και την πίστη τους αλώβητη και ελεύθερη, εκτός από τις περιπτώσεις που τή λώβισαν οι βασανιστές τους.

Έτσι, τό 1989 δίκαια θα χαρακτηριστεί παγκόσμια σάν η χρονιά της Δημοκρατίας, της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, η οποία θα επικρατήσει, αργά ή γρήγορα, σάν πολιτικό σύστημα σ' όλο τόν κόσμο και θ' αποδώσει ελευθερία στους επί δεκαετίες σκλαβωμένους λαούς, σύμφωνα με τό πνεύμα της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που λέει:

«ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΤΟ ΚΑΘΕ ΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΛΑΨΕΙ ΤΟΝ ΑΛΛΟ».

ΑΝΔΡΕΑΣ Μ. ΜΠΕΤΣΟΣ
Δημοσιογράφος - Λογιστήρας
Διευθυντής Ε.Ρ.Τ.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ

Εψάλη μνημόσυνο στο Ίδρυμα Τσοίτσα

Την Κυριακή 21 Ιανουαρίου στις 11 το πρωί, με πρωτοβουλία τού Δ.Σ. τού Εξαρχατικού Συλλόγου Μετσόβου, εψάλη τριώγιο στην εκκλησία της Φοιτητικής Εστίας Τσοίτσα, στην Κάτω Κηφισιά, για ανάπαυση της ψυχής τού εκλιπόντος μεγάλου Ηπειρώτη

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΒΕΡΩΦ — ΤΟΪΣΤΑ

Παραστέθηκαν η σύζυγος του κ. Αδαμ. Αβέρωφ, οι κόρες του δις Ναταλία και κ. Τατιάνα μετά τού συζύγου της κ. Σωτήρη Ιωάννου και ο ανηψιός του κ. Τάσος Αβέρωφ, ο νέος πρόεδρος τού Ίδρυματος Τσοίτσα.

Επίσης, ο συμπατριώτης υπ. Αιγίου κ. Αντώνης Φούσας, ποιηκόλογος, οι καθηγητές Πανεπιστημίων κ. Δ. Λώλης και κ. Π. Καρακατσούλης, ο στρατηγός κ. Γεωργιάδης, ο πολιτευτής της Ν.Δ. και τ. Γεν. Γραμματέας υπουργείων κ. Ζήσης Φούφας, ο πρόεδρος της Παιηπ. Ενώσεως κ. Κων. Βήτας, σύσσωμο τό Δ.Σ. τών Μετσόβιων και πλήθος συμπατριωτών και νέων, που είναι πρόφιμοι στην Φοιτητική Εστία.

Μετά τό τριώγιο, συγκεντρωθήκαμε στην μεγάλη αίθουσα της Φ.Ε., όπου παρακολούθησε την ομιλία μνημόσυνο στη μνήμη του,

που συγκίνησε όλους παρόντες.

Η ομιλία
τού Προέδρου
κ. Ηλία Ζούβια

Ο θάνατος τού Ευάγγελου Αβέρωφ προκάλεσε πανελλήνια συγκίνηση. Ήταν μία προσωπικότητα που δέσποσε για 40 ολόκληρα χρόνια στην πολιτική ζωή τού τόπου και όχι μόνο. Όχι μόνο, γιατί τό κύρος του και η οδυρότητα του, αλλά και η προσήλωσή του στα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας έρχαν καθολικά αναγνωρισμένα, ώστε η προσωπικότητά του να τιμάται διεθνώς. Η επιδοσή του εξ

λου στα γράμματα, με τό τόσο πετυχημένα λογοτεχνικά και θεατρικά τού έργα, τού έδωσαν μία άλλη, εξ ίσου ηχηρή θέση στην παγκόσμια λογοτεχνική και θεατρική σκηνή.

Αν όμως ο θάνατός του προκαλέσει πανελλήνια και όχι μόνο θλίψη, σε μάς τούς Μετσόβιτες προκαλέσε οδυνηρά και απέραντο πόνο. Χάσαμε τόν πατέρα μας, τόν προστάτη μας, τόν οδηγό των πράξεών μας, τόν καλύτερο φίλο μας. Χάσαμε τόν ΠΡΩΤΟ ΜΕΤΣΟΒΙΤΗ.

Γι' αυτόν τόν ΠΡΩΤΟ ΜΕΤΣΟΒΙΤΗ επιτρέψτε μου να μιλήσω σήμερα με λόγια λίγα, γιατί η αγάπη του και η προσφορά του στο Μέτσον υπήρξε τόσο μεγάλη, που εγώ τουλάχιστον δέν αισθάνομαι ικανός, ό,τι κι αν πώ, όση ώρα κι αν μιλήσω, να τήν αποδώσω σ' όλο της τό μεγαλείο και τό μέγεθος.

Αντίξιος γόνος μιας γης που ανέδειξε τούς μεγαλύτερους ευεργέτες ο Ευάγγελος Αβέρωφ - Τσοίτσας δόξατε τόν προπολεμικά στην Αθήνα. Με θλίψη παρακολουθεί τό Μέτσον να φθίνει. Συγκινώμενη γύρω του τούς απόδημους Μετσόβιτες και τό 1937 βάζει τις βάσεις για τήν επέτειο ανάπτυξη τού Μετσόβου. Ιδρύεται ο Εξαρχατικός Σύλλογος τών εν Αθίνας Μετσόβιων, τού ο-

ποίου, εκτός από ιδρυτικό μέλος, υπήρξε και ο Α' Αντιπρόεδρος. Τήν προσπάθεια αυτή διακόπτει ο πόλεμος τού Σαράντα και ο Εμφύλιος και τό Μέτσον, όπως όλη η Ελλάδα, βγαίνει κατεστραμμένο με τήν κτηνοτροφία του, που όλοστω έηταν και η κύρια και μόνη πλουτοπαραγωγική πηγή, διαλυμένη. Ο Ευάγγελος Αβέρωφ - Τσοίτσας συλλαμβάνει πρώτος τά μηνύματα τών καιρών. Με δάση και μοχλό τών Εξαρχατικών Συλλόγων, βάζει μπροστά τόν εξηλεκτισμό τού Μετσόβου, ιδρύοντας τήν Ηλεκτρική Εταιρεία Μετσόβου, με μοχλικό κεφάλαιο τών αποδήμων Μετσόβιων και βάζει έτσι τά θεμέλια της ακατέπτστης, κτιζόντας ταυτόχρονα και τό πρώτο ξενοδοχείο στο Μέτσον, τόν «ΓΑΛΛΕΙΑ».

Παράλληλα, προσπαθεί να κινητοποιήσει τούς Μετσόβιτες της διασποράς. Γράφει και προσπαθεί να τούς εμψύχει τήν αγάπη για τήν πατρίδα τών προγόνων τους. Και τό βαθύ, γίνεται. Σε μία από τις επιστολές, απαντά ο Βασίλειος Μιχαήλ Τσοίτσας. Η σύνδεση τών δύο μεγαλύτερων οικογενειών τού Μετσόβου είναι πιά γεγονός. Κι από τή σύνδεση αυτή, ξεπηδά αυτό που λέγεται σήμερα «Θαύματα τού Μετσόβου». Μέσα σε λίγα χρόνια, αλλά-

ΣΥΝΧΕΙΑ στη σελίδα 2

ΠΑΤΡΙΔΑ

Κοιμούμαι κι ονειρεύομαι, Ξηπνώ σε συλλογίμαι και περπατώ με τ' όνειρο και ζώ με τήν ελπίδα πώς θάμω στα δρομάκια σου, αλύτρωτη Πατρίδα.

Πόσους χειμάνες τάχστες και πόσα καλοκαίρια θά στέκομαι αντίκρυ σου με δακρυμαμένα μάτια με τήν ελπίδα τήν τρελή απλώνοντας τά χέρια, πώς ίσως σήπι μου ανεβώ τά δυο σου σκοπιάνια.

Θάρβα! και θάνα! άνοιξη μαζί με χειλόνια. Κείνα θά φύγουν ύστερα, μά γώ θά μείνω αιώνια! Ω χώμα που με γέννησες, ώ τήχαρα μεγάλη, θέλω εκεί παντοτεινά να με σκεπάσεις πάλι...

ΓΙΩΡΓΟΣ Χ. ΚΙΤΖΙΟΣ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

Μακριά η πολιτική από τούς Συλλόγους

Στις 10 Ιανουαρίου πραγματοποιήθηκε στο Αγρίνιο η Γ.Σ. τού εκεί εδρευόντος Πανεπιστημικού Συλλόγου (ν. Αιτωλ.)νίας. Μετά τήν ενημέρωση από τό απερχόμενο Δ.Σ., έγινε ευρεία συζήτηση για πολλά θέματα και κυρίως για σοβαρές παραλείψεις τού απερχόμενου Δ.Σ. Ο συνδικαλιστής αρτοποιός κ. Ιωάννης Νάστος κατήγγειλε στη Γ.Σ. ότι ο Σύλλογος δέν έστειλε ούτε ένα τηλεγράφημα συμπαροστώσεως για τό Βορειοηπειρωτικό, τή στιγμή που τό Πανελλήνιο όλο συγκινείται. Τό Δ.Σ. ήσαν υποχρεωμένο να τό πράξει, γιατί δεσμεύεται από τό καταστατικό, που σφύριξε στο 4ο άρθρο συμπαροστώσεως στο Βορειοηπειρωτικό ζήτημα.

Είναι ντροπή να συμπαροστώσαν οι πάντες και οι Βορειώτες να αμείλουν. Τό Βορειοηπειρωτικό είναι θέμα εθνικό και όχι πολιτικό και αφορά 400.000 ψυχές δοκιμαζόμενων αδελφών μας από ένα τυραννικό καθεστώς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΓΥΡΑΣ

Ένας ακόμη μεγάλος Ηπειρώτης Ευεργέτης

Η αξέχαστη Ελένη, μαζί με τόν καλό της σύντροφο, ιατρό κ. Γεώργιο Γύρα.

Τό Διοικ. Συμβούλιο της «Μάνας τού Παγωνίου», ευρίσκει πάλι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει ότι και εφέτος, όπως κάθε χρόνο, ο Ιατρός κ. Γεώργ. Β. Γύρας κατέθεσε για τόν έρανό μας, τό ποσό τού ενός εκατομμυρίου, σφάλλοντας έτσι τό ποσό των δωρεών τού στα δέκα τέσσερα εκατομμύρια. Αλλά, εκτός τών χρηματικών δωρεών, ο κ. Γύρας έχει προσφέρει και τόν χώρο περίπου 5 στρεμμάτων, επί τού οποίου κτίζεται η «Στέγη» μας στην Ζίτσα. Συμπληρωματικά μιάς προσφέρει και ένα γεωπονικό αγρότοπο, στον οποίο τά σπουδάζοντα παιδιά θά μαθαίνουν και κηπουρική.

Η φιλανθρωπική του διάθεση δέν σταματά εδώ, γιατί ο μεγάλος μας Δωρητής κληροδοτεί τό μισό της μεγάλης του περιουσίας, για τούς φιλαθρωπικούς σκοπούς της «Στέγης» για πάντα.

Τό Διοικ. Συμβούλιο της «Μάνας τού Παγωνίου» εκφράζει και δημόσιας τις θερμές του ευχαριστίες, και δεσμεύει για μιά ακόμη φορά, ότι τό όνομα της ευεργέτιδος

«ΕΛΕΝΗΣ Γ. ΓΥΡΑΣ» θά δρίσκει πάντοτε ανηττημένο στη «Στέγη» μας, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης αλλά και για να αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση και σε όλους συνασθρώπους μας.

Τό Διοικ. Συμβούλιο της «ΜΑΝΑΣ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ»

ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΤΗΣ «ΜΙΣΚΟ»
ΣΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Η Βιομηχανία Ζυμαρικών «ΜΙΣΚΟ» ΑΕ με αφορμή τά γεγονότα στη Ρουμανία, έθεσε στη διάθεση τού Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού 25 τόννους ζυμαρικών, σάν ελάχιστη ένδειξη συμπαροστώσεως σε δράμα τού ρουμανικού λαού.

ΤΟ ΓΙΑΝΝΙΝΩΤΙΚΟ
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΜΙΣΣΙΟΥ

Οριστικοποιήθηκαν οι συμφωνίες για τό αρχοντικό τού Μίσσιου και περνήθηκε στην περιουσία τού αρμόδιου υπουργείου και η οικογένειά, μετά από έπιδρα της κ. Βουλ. Σάμπουλα, κληρονόμου της περιουσίας. Πρόθεση τού Δήμου Ιωαννίνων είναι να περιέλθει τό κτίριο αυτό στο Πνευματικό Κέντρο και να χρησιμοποιηθεί σάν μουσείο.

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ
ΣΤΟΥΣ ΜΟΥΖΑΚΑΙΟΥΣ

Ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Καλογερόπουλος υπέγραψε τό συμφωνητικό ανεγέρσεως Νηπιαγωγείου Μουζακίων, δαπάνης 25.000.000 δρχ.

Τό ετήσιο τσάϊ της Μάνας τού Παγωνίου

Η Χριστιανική Αδελφότης Κυριών «Η Μάνα τού Παγωνίου» καλεί όλες τις συμπατριώτισσες και φίλες της Ηπείρου να δώσουν τό παρόν τό καθιερωμένο ετήσιο τσάϊ της, που θά γίνει τήν Δευτέρα 5 Μαρτίου, στο ξενοδοχείο ΧΙΑΤΟΝ.

Όλες οι ηπειρωτίσες πρέπει να δώσουν τό παρόν, γιατί ο ιερός σκοπός που έταξε για τήν ανακούφιση και προστασία των αναστηρών ηπειρωτοπαίδων, μάς καλεί τώρα να συμπαρασταθούμε ακόμη εντονότερα, αφού τό έργο τελειώνει και σε λίγο θά είναι πραγματικότητα.

Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει πλούσια επίδειξη μόδας και ηπειρωτικούς χορούς από κοπέλλες της παροικίας μας.

Εισιτήρια πωλούνται και στα γραφεία τού «Ηπειρωτικού Μέλλοντος».

